

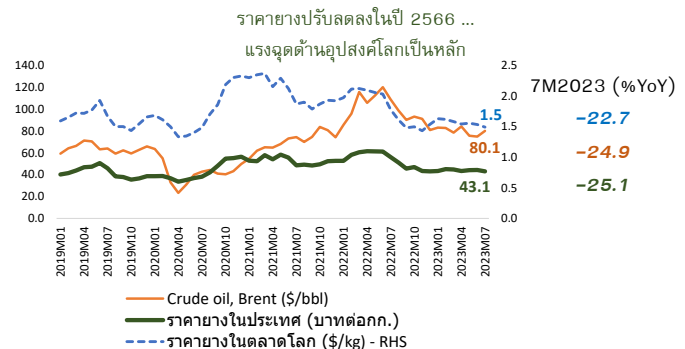

ราคายางพาราไทยปรับลดลงแรงในปี 2566 คาดเฉลี่ยอยู่ที่ราว 43.2 บาทต่อกก. หรือลดลงร้อยละ 16.4 (YoY) ... จากแรงกดดันอุปสงค์โลกที่ชะลอตัว

- ราคายางพาราไทยช่วง 7 เดือนแรกของปี 2566 ปรับตัวลดลงแรง ส่งสัญญาณน่าเป็นห่วง สะท้อนผ่านราคายางแผ่นดิบชั้น 3 ลดลงมาเฉลี่ยที่ 44 บาทต่อกก. หรือลดลงร้อยละ 25.1 (YoY) จากแรงกดดันอุปสงค์โลกเป็นหลัก
- มองต่อไปในช่วงที่เหลือของปี 2566 คาดว่า ราคายางอาจปรับลดลงอีกไปเฉลี่ยที่ราว 42 บาทต่อกก. จากแรงกดดันอุปสงค์ของเศรษฐกิจโลกที่มีแนวโน้มชะลอตัว โดยเฉพาะจีน ขณะที่อุปทานยางไทย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย อาจลดลงจากเอลนีโญ ทำให้ราคายางคงปรับลดลงไม่มากนัก และคาดว่าทั้งปี 2566 ราคายางพาราแผ่นดิบชั้น 3 อาจเฉลี่ยอยู่ที่ 43.2 บาทต่อกก. หรือลดลงร้อยละ 16.4 (YoY)
- มองต่อไปในปี 2567 คาดว่า ราคายางพาราอาจปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ตามอุปทานyangที่ตึงตัวขึ้นจากผลกระทบของเอลนีโญที่รุนแรง และแรงหนุนจากอุปสงค์ยางล้อที่มีแนวโน้มเติบโต โดยเฉพาะจากการผลิตรถยนต์ไฟฟ้า

• ราคายางพาราของไทยในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2566 ปรับตัวลดลงแรง ส่งสัญญาณน่าเป็นห่วง สะท้อนผ่านราคายางแผ่นดิบชั้น 3 ลดลงมาเฉลี่ยที่ 44 บาทต่อกก. หรือลดลงร้อยละ 25.1 (YoY) สอดคล้องไปกับราคายางแผ่นรมควันในตลาดโลกที่ลดลงร้อยละ 22.7 (YoY) ปัจจัยกดดันสำคัญคงมาจากแรงกดดันด้านอุปสงค์โลก โดยเฉพาะจากผู้ซื้อรายใหญ่อย่างจีน ที่เผชิญภาวะเศรษฐกิจไม่สู้ดีนัก พิจารณาจากดัชนี PMI ของจีนที่หดตัวเป็นเดือนที่ติดต่อกันในเดือนก.ค.2566 รวมถึงตัวเลขสต็อกยางของจีน (เซี่ยงไฮ้) ปรับเพิ่มขึ้นเป็น 174,800 ตันในวันที่ 1 ส.ค.2566 จาก 165,010 ตันในวันที่ 30 ธ.ค.2565 และจีนชะลอคำสั่งซื้อ หลังจากที่จีนและญี่ปุ่นมีคำสั่งซื้อที่เร่งตัวไปแล้วในช่วงก่อนหน้า (สะสมวัตถุดิบเพื่อสร้างความมั่นคงด้านการผลิตในอุตสาหกรรมยางล้อ และถูงมือยาง) ประกอบกับเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาที่ชะลอตัว กระทบต่อการผลิตรถยนต์ และสต็อกถูงมือยางจำนวนมากของมาเลเซีย กดดันคำสั่งซื้อน้ำยางขึ้นจากไทย เหล่านี้ล้วนกดดันราคายางพาราไทยให้ปรับลดลงแรง เป็นไปในทิศทางเดียวกับราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ลดลงกว่าร้อยละ 24.9 (YoY)

ราคายางในประเทศของไทย ราคายางในตลาดโลก และราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

หมายเหตุ: ราคายางในประเทศ คือ ราคายางแผ่นดิบชั้น 3 ที่เกษตรกรขายได้ที่สวน
: ราคายางในตลาดโลก คือ ราคา Rubber (Asia), RSS3 grade, Singapore (SICOM)

ที่มา: OAE. และ World Bank รวบรวมโดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย

- มองต่อไปในช่วงที่เหลือของปี 2566 คาดว่า ราคายางพาราของไทยอาจปรับลดลงอีกไปเฉลี่ยที่ราว 42 บาทต่อกก.จากที่เฉลี่ย 44 บาทต่อกก.ในช่วง 7 เดือนแรกของปี จากแรงกดดันอุปสงค์ของเศรษฐกิจ

โลกที่มีแนวโน้มชะลอตัว โดยเฉพาะจีน จะกระทบต่อการผลิตยางล้อและผลิตภัณฑ์ยางอื่นๆ กัดดันราคา ยางพาราต้นน้ำ นอกจากนี้ คงมีคำสั่งซื้อใหม่เข้ามาไม่มากนัก แม้สต็อกสินค้าปลายน้ำในต่างประเทศจะมีไม่มาก แล้วก็ตาม (ยกเว้นถุงมือยางธรรมชาติ) ขณะที่ในฝั่งอุปทานยางพาราไทยอาจลดลงจากเอลนีโญและโรคใบร่วง ยางพาราที่ยังมีอยู่ รวมไปถึงไนโอไนโดนีเซียและมาเลเซียที่คงมีผลผลิตยางพาราลดลงเช่นกัน ทำให้ในภาพรวม ราคาของพาราในช่วงที่เหลือของปีนี้คงปรับลดลงไม่มากนัก และคาดว่า**ราคาของพาราแผ่นดิบชั้น 3 ของไทยทั้งปี 2566 อาจเฉลี่ยอยู่ที่ราว 43.2 บาทต่อกก. หรือลดลงร้อยละ 16.4 (YoY)** นับว่าเป็นระดับราคาที่ย่อลงจากช่วงโควิด (ปี 2563-2565) ที่พุ่งสูงเฉลี่ยที่ 49.5 บาทต่อกก. แต่ยังคงสูงกว่าช่วงก่อนโควิด (ปี 2561-2562) ที่เฉลี่ย 41.0 บาทต่อกก.

- **ผลกระทบที่มีต่อธุรกิจในปี 2566** คาดว่า **ธุรกิจยางพาราชั้นกลางของไทย** (โรงงานแปรรูปยางแผ่นยางแท่ง) **คงเผชิญรายได้ที่ลดลง** จากคำสั่งซื้อที่หดหาย เนื่องจากแรงกดดันของอุปสงค์ในจีน สหรัฐอเมริกา และยุโรป ทำให้ผู้ประกอบการต้องลดกำลังการผลิต ลดการซื้อวัตถุดิบยางพาราชั้นต้น และอาจลดกำลังแรงงาน ผนวกกับในช่วงปลายปีที่ผลผลิตยางพาราคงลดลงจากเอลนีโญ ทำให้มีปริมาณผลผลิตไม่คุ้มค่าต่อการเดินเครื่องจักร จึงทำให้รายได้ในช่วงนี้หายไป ซึ่งภาพเช่นนี้คงมีให้เห็นในช่วงเวลาที่เหลือส่วนใหญ่ของปีนี้ และจะกระทบต่อเนื่องไปยังผู้ประกอบการส่งออกยางพาราชั้นต้นของไทยให้เผชิญรายได้ที่ลดลงเช่นกัน ทั้งนี้ ปริมาณการส่งออกยางพาราทั้งหมดของไทยในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2566 ลดลงร้อยละ 23.2 (YoY) โดยลดลงในทุกรายการ ทั้งยางแผ่น (-24.2%YoY) ยางแท่ง (-15.1%YoY) น้ำยางข้น (-32.0%YoY) และยางพาราอื่นๆ (-69.7%YoY)¹

- **ธุรกิจผลิตภัณฑ์ยางพาราเพื่อส่งออกก็น่าเป็นห่วง** โดยเฉพาะถุงมือยาง เนื่องจากคำสั่งซื้อที่ลดลงอย่างมาก จากโควิดที่คลี่คลายขึ้น และในสหรัฐอเมริกาและยุโรปใช้ถุงมือยางไนไตร ซึ่งเป็นยางสังเคราะห์ทดแทนมากขึ้น ทั้งนี้ ในช่วง 6 เดือนแรกของปี 2566 ปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางของไทยหดตัวในหลายรายการ เช่น ยางล้อ (-18.5%YoY) ถุงมือยาง (-10.7%YoY) ยางรัดของ (-1.8%YoY) หลอดและท่อ (-17.1%YoY) ยางที่ใช้ทางเภสัชกรรม (-8.1%YoY) ยางคอมปาว์น (-4.6%YoY) สายพานลำเลียงและส่งกำลัง (-27.0%YoY)²

- **สำหรับการผลิตยางพาราต้นน้ำนั้น ราคายางพาราเฉลี่ยในปีนี้จะลดลงต่ำกว่าต้นทุนรวมของการปลูกยางที่อยู่ที่ราว 63 บาทต่อกก. และใกล้เคียงกับต้นทุนผันแปรเฉลี่ยที่อยู่ที่ประมาณ 42 บาทต่อกก.** สะท้อนสถานะทางการเงินของเกษตรกรชาวสวนยางโดยรวมที่ยังยากลำบาก แม้จะมีเงินช่วยเหลือจากโครงการประกันรายได้ยางพารามาช่วยบรรเทาความเดือดร้อนบางส่วนก็ตาม โดยชาวสวนยางที่เดือดร้อนจะเป็นกลุ่มที่ประสบภาวะขาดทุนเรื้อรังและไม่มีช่องทางสร้างรายได้อื่นทดแทน

- ไม่เพียงปัญหาด้านราคายางพาราตกต่ำในปี 2566 เท่านั้น แต่เกษตรกรยังต้องเผชิญปัญหาเดิมที่ยังส่งผลกระทบต่อการทำสวนยางพาราในปัจจุบัน เช่น ผลผลิตต่อไร่ต่ำและปรับลดลง จากราคายางพาราที่ผันผวน จึงไม่จูงใจต่อการบำรุงต้นยางเท่าที่ควรและโรคระบาดยางพารา โดยในช่วงปี 2560-2564 ไทยมีผลผลิตยางพาราเฉลี่ยที่ 233 กก.ต่อไร่ ขณะที่คู่แข่งสำคัญอย่างเวียดนามอยู่ที่ 268 กก.ต่อไร่³ ประกอบกับไทยมีต้นทุนการผลิตที่สูงกว่า ทำให้แข่งขันยาก อีกทั้งเกษตรกรบางส่วนได้โค่นต้นยางและปลูกพืชอื่นทดแทนแล้ว เช่น ปาล์มน้ำมัน และ

¹ ข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์

² ข้อมูลจากกระทรวงพาณิชย์

³ ข้อมูลจาก FAO

บางส่วนขายสวนยางไปบ้างแล้ว นอกจากนี้ ผู้นำเข้ายางพารารายใหญ่ ยังใช้มาตรการด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มข้นขึ้น กดดันเกษตรกรให้มีต้นทุนในการปรับตัวมากขึ้น⁴ ซึ่งจะเป็นค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น ในภาวะที่ต้นทุนอื่นๆ ก็สูงอยู่แล้ว จะยิ่งกระทบต่อรายได้ของเกษตรกรยางพาราต้นน้ำมากขึ้น

- **มองต่อไปในปี 2567 คาดว่า ราคายางพาราไทยอาจปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ตามอุปทานยางที่ดิ่งตัวขึ้นจากผลกระทบของเอลนีโญที่รุนแรง และแรงหนุนจากอุปสงค์ยางล้อที่มีแนวโน้มเติบโต โดยเฉพาะจากการผลิตรถยนต์ไฟฟ้า** อย่างไรก็ตาม ราคาของยางพาราของไทยคงต้องเผชิญความเสี่ยง ทั้งในประเด็นที่จีนหันไปนำเข้ายางพาราจากกลุ่มประเทศ CLMV มากขึ้น รวมถึงประเทศผู้นำเข้าอย่างยุโรปและสหรัฐอเมริกาที่มีการใช้มาตรการด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มข้นขึ้น เช่น มาตรฐาน FSC (Forest Stewardship Council) ที่จะไม่ซื้อยางพาราในพื้นที่ป่า⁵ ซึ่งหากต้องการส่งออกจะต้องมีใบรับรองแหล่งที่มาที่ไปของยางพาราอย่างชัดเจน จึงจะสามารถส่งออกไปยังยุโรปและสหรัฐอเมริกาได้ และกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าของยุโรป (The EU Deforestation-free Regulation: EUDR) โดยปัจจุบันยุโรปกำลังจะประกาศบังคับใช้เป็นกฎหมายภายในปี 2567 ควบคุมในสินค้า 7 กลุ่ม คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน เนื้อวัว ไม้ กาแฟ โกโก้ และถั่วเหลือง รวมถึงผลิตภัณฑ์ ซึ่งหากไทยไม่สามารถปรับตัวต่อมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมของผู้นำเข้าดังกล่าวได้ ก็อาจส่งผลกระทบต่อความต้องการยางพาราจากไทยในระยะข้างหน้า ขณะที่ในฝั่งของเกษตรกรชาวสวนยาง คงต้องเผชิญภาวะการขาดทุนในกรณีที่จะปลูก

Disclaimers รายงานวิจัยนี้จัดทำโดย บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย จำกัด (KResearch) เพื่อเผยแพร่เป็นการทั่วไป โดยอาศัยแหล่งข้อมูลสาธารณะ หรือ ข้อมูลที่เชื่อว่ามี ความน่าเชื่อถือที่ปรากฏบนเว็บไซต์ ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้ KResearch มีอาจรับรองความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ ความเหมาะสม ความครบถ้วนสมบูรณ์ หรือความเป็นปัจจุบันของข้อมูลดังกล่าว และไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ชวน เสนอแนะ ให้คำแนะนำ หรือจูงใจในการตัดสินใจเพื่อดำเนินการใดๆ แต่อย่างใด ดังนั้น ท่านควรศึกษาข้อมูลด้วยความระมัดระวังและใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ KResearch จะไม่รับผิดชอบในความเสียหายใดที่เกิดขึ้นจากการใช้ข้อมูลดังกล่าว

ข้อมูลใดๆ ที่ปรากฏในรายงานวิจัยนี้ถือเป็นทรัพย์สินของ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) การนำข้อมูลดังกล่าว (ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน) ไปใช้ต้องแสดงข้อความถึงสิทธิความเป็นเจ้าของแก่ KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี) หรือแหล่งที่มาของข้อมูลนั้นๆ ทั้งนี้ ท่านจะไม่ทำซ้ำ ปรับปรุง ดัดแปลง แก้ไข ส่งต่อ เผยแพร่ หรือกระทำการใดๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในทางการค้า โดยไม่ได้รับอนุญาตล่วงหน้า เป็นลายลักษณ์อักษรจาก KResearch และ/หรือบุคคลที่สาม (แล้วแต่กรณี)

⁴ ปัจจุบันมีเกษตรกรชาวสวนยางไทยจัดการตามมาตรฐานด้านสวนป่ายั่งยืน (FSC) ได้แล้วราว 10% ของพื้นที่สวนยางขึ้นทะเบียนตามกฎหมายทั้งหมด 18 ล้านไร่ (ข้อมูลจาก กยท.)

⁵ โดยเฉพาะสวนยางพาราในภาคใต้ของไทย ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่ป่าสงวน คงต้องเผชิญความท้าทายสูง